

Zhruba pred rokom a pol som prežil obrátenie k Bohu. Dnes už môžem sumarizovať a hodnotiť, a keďže som toho prežil s našim Pánom na túto dobu dejín ľudstva asi až priveľa, chcem sa s Vami o to podeliť.

Zhruba pred rokom a pol som prežil obrátenie k Bohu. Dnes už môžem sumarizovať a hodnotiť, a keďže som toho prežil s našim Pánom na túto dobu dejín ľudstva asi až priveľa, chcem sa s Vami o to podeliť. Chcem sa podeliť o to, čo som zažil, ako som to prežíval a aký úžasný vzťah mi dovolil vybudovať Pán Ježiš s ním vo svojej nekonečnej milosti. Moje začiatky a prvotné skúsenosti sú podrobnejšie popísané v svedectve „Môj príbeh“ a teraz by som naň chcel nadviazať.

Ocitol som sa v situácii, že som odišiel zo sveta, kde som žil 35 rokov a mal som pred sebou dosť problémov. Všetci a všetko okolo mňa ostalo v tom starom svete: manželka, dieťa, matka, širšia rodina, kolegovia. Nevedel som čo a ako a tak som siahol po prvej, ale veľmi silnej výzbroji kresťana, po modlitbe. Bol som síce pripravený opustiť kvôli Bohu všetko a všetkých, ale nakoniec vysvitlo, že toto nie je Pánova vôľa, skôr naopak. Zistil som, že Pán veľmi podporuje fungujúce rodiny.

Ešte som nemal prečítaný Starý zákon a dosť razantne som sa pustil do jeho čítania, cítil som to z mojej strany ako veľký deficit a ukázalo sa, že mi pomohol pochopiť mnohé fakty. Popritom som čítal veľa literatúry z vydavateľstva MSEJK, pretože som vlastne nič nevedel.

Každé ráno som sa modlil za svoju rodinu, aby sa nerozpadla a aby aj oni našli túto nádhernú úzku cestu, ktorú nám Pán Ježiš vo svojej milosti ponúka, na konci ktorej je skutočný život s ním. Samozrejme, že to nešlo podľa môjho očakávania, pretože som mal zlú predstavu o prijímaní evanjelia ľuďmi a vtedy som plne pochopil slová písma z 1. Korinským 1:18 „Slovo o kríži je totiž bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí dosahujeme spasenie, je mocou Božou“.

Začal by som od seba a musím kriticky povedať, že krátko po svojom obrátení som ešte nemal „Boží náhľad na veci“, začal som pestovať duchovnú pýchu a myslel som si, že ja predsa všetko môžem, som Boží vyvolený, veď vo všetkom konám Božiu vôľu. Tu mi Pán Ježiš jasne a prísne ukázal, že toto teda nie je cesta, ktorou mám ísť a môžem skončiť aj veľmi zle. Takýto zásah bol nutný ešte niekoľkokrát, pretože som ako malé Božie dieťa – nedochôdča - na tejto ceste padal a padal. Šťastie je, že som sa z tých pádov vždy mohol postaviť a stále som bol silnejší.

Osobne som prežil to, čo som čítal v jednej kresťanskej knihe, ak niekto vpustí do svojho života Pána Ježiša, otvorí mu svoje srdce dokorán a je ochotný meniť sa. Niekedy si človek myslí, že má len jednu chybu, že mu na „dome tečie len strecha“ a čuduje sa, keď mu Pán Ježiš v dome začne rozoberať priečky, rozvody a skončí až pri základoch. Áno, on tvorí všetko nové, ale len ak to človek chce a pripustí to. Je tu však aj druhá stránka veci: kto ho poslúcha a nasleduje tak, ako si to on predstavuje, má možnosť okúsiť aj Božie zaslúbenia a požehnania. Tých je v Písme neúrekom, ale aj tie tiež prichádzajú tak, že čakáme len jedno, ale Pán nám vo svojej milosti pribalí ďalších päť. Aj tieto skúsenosti sme v našej rodine hojne zažili. Radi zabúdame,

že zaslúbenia sú viazané aj na nejaké podmienky a bez ich naplňovania nemôžu žiadne Božie zaslúbenia prísť.

Pán ma priviedol do jedného zboru BJB na Slovensku, ku ktorému som sa pridol, a veľmi rýchlo udomácnil. Páči sa mi tam. Postupne som pochopil, aká je moja úloha v zbore a začínam sa začleňovať a konať svoje poslanie. Na všetky dôležité otázky, ktoré ma trápili, som dostal od Pána odpovede a snažím sa ich aj s rodinou dodržiavať v pokore a poslušnosti. S manželkou sme sa dohodli vychovávať našu dcéru vo viere a uvidíme, ako sa to bude vyvíjať.

Na tomto mieste musím povedať, že moja manželka bola vnímavá na zmeny, ktoré videla v mojom živote. Prečítala si niekoľko kresťanských kníh a to ju naštartovalo k prečítaniu Nového Zákona. Všetko išlo relatívne rýchlo a vďaka Pánovi a modlitbám, prijala manželka dar viery. Bolo pre mňa zázrakom, že krátko po mojom začlenení sa do zboru začala so mnou navštevovať biblické hodiny a aktívne sa zapájala do diskusií. Aj ostatní členovia zboru si všimli, ako dobre pozná a vysvetľuje príbehy a slová z Písma. Myslím si, že najviac pomohlo to, že ma videla, ako sa mením vo veciach, v ktorých ma ona chcela zmeniť pre moje dobro, ale nikdy sa jej to nepodarilo. Nemohla tú silu ignorovať a začala pátrať po jej zdroji. Túto okolnosť si všimli aj ďalší členovia rodiny, ktorí inak o evanjeliu nechceli ani počuť, ale obdivovali zmenu človeka zasiahnutého evanjeliom. Chcel by som tu zdôrazniť, aké je dôležité správanie sa ľudí, ktorí chcú rozširovať slová Božieho kráľovstva. Keď ľudiavidia, že nežijeme to, čo hovoríme, asi nám nikdy neuveria, ale zrejme to platí aj naopak. Keď niekto vidí úplnú zmenu človeka, začne pátrať po príčine. Myslím si, že moja manželka už bola zasiahnutá Božou mocou. Obaja sme si tiež všimli, že do nášho manželstva sa vracia láska, Božia láska, ktorá bola vyliata do našich sŕdc. Naše dieťa sa zaradilo do besiedky nášho zboru a s obdivom pozorujeme Božiu prácu a požehnanie aj na ňom.

Najhoršie to bolo s mojou mamou, ktorá ma celý život vychovávala a bol som, a som, na ňu určitým spôsobom naviazaný. Je z katolíckej rodiny, ale pokiaľ sa ja pamätám, nikdy sme nežili podľa kresťanských princípov. Skôr naopak. Hlavnou zásadou bolo stredoveké: „Účel svätí prostriedky“. Tento princíp dnes znovu ožil a žijeme vo svete, kde má každý človek na všetko právo a je jedno, ako svoj cieľ dosiahne.

Po mojom obrátení som konfrontoval svoju mamu s jej vierou, čo v podstate bolo to najhoršie, čo som mohol urobiť, pretože som zistil, že jej viera nemá žiadny hmatateľný základ a ona to od svojho syna nezobrala v dobrom. Ani samotný fakt môjho obrátenia sa jej veľmi nepáčil. Moja mama bývala s nami uplynulých šesť rokov a po mojom obrátení od nás odišla, odsťahovala sa. Všetko vykonala v tajnosti a ani sme nevedeli, aké má plány, pretože tri mesiace bola u sestry a odtiaľ si vybavovala ďalšie veci. Aj keď som po svojom obrátení kúpil mame Bibliu a ona ju celú prečítala, vôbec na ňu nezapôsobila a to ani po mojom výklade niektorých príbehov. Náš vzťah sa toho času dosť zhoršil, pretože koľkokrát niečo povedala, nič z toho nedodrжала a ja som bol z toho veľmi sklamaný, pretože napriek všetkému je to moja mama.

Po prvej návšteve svojej mamy v jej novom domove, domove dôchodcov, som bol zhrozený z toho, v akých podmienkach žije: izba tri krát tri metre..., a bola v otrasnom psychickom stave.

Po svojej druhej návšteve som však zistil, že náš drahý Pán Ježiš ju „náhodou“ zaviedol do diakonického domova pre dôchodcov, ktorý patrí a je spravovaný reformovanou cirkvou. Moja mama bola akoby vymenená a vyznala sa mi, že trikrát do týždňa navštevuje biblické vyučovanie. Priznala sa, že počuje to isté, čo počula aj odo mňa, len od cudzieho človeka to prijala a prijíma. Plakal som toho dňa od radosti za to, že Pán Ježiš ponúka mojej mame svoju milosť a život s ním vo večnosti.

Chcem sa s Vami všetkými podeliť o to, že moje každodenné ranné modlitby boli vypočuté a Pán pracuje svojím úžasným spôsobom a mení životy ľudí. Ja, človek, som sa už začínal zmierovať s tým, že mojej matke nebude pomoci. Prijmite tento príklad Božieho zásahu do života mojej rodiny a vytrvalo sa modlite za svojich nespasených príbuzných. Pán bude konať podľa svojho zaslúbenia. On zaslúbil, že on zmení naše životy.

Nakoniec chcem podotknúť len jedno. Nemyslím si, že som v niečom výnimočný, ale urobil som len to, čo odo mňa a od všetkých Pán Boh očakáva: zobral som slová Biblie doslova a úplne vážne. Snažím sa ich žiť každý deň a naučil som sa Pánovi dôverovať na 100 %. Zistil som, že slová Biblie sú živé a pravdivé. To, ako sa prejavia v našich životoch, záleží len a len od nás a nášho prístupu a postoja, pretože „Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i naveky.“.

Prajem vám veľa Božieho požehnania.

Štefan